

SZILÁGY-SOMLYÓ

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési díjak:
egész évre 4 frt, fél évre 2 frt; községi jegyzőknek és tanítóknak egész évre 3 frt.
Magán hirdetések díja:
Háromszor hasábozott garmond sorért 5 kr; bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.
Hivatalos hirdetések díja:
Egyszeri közlésért tekintet nélkül a szöveg nagyságára, bélyegdíjjal, nyugtá-bélyeggel és támlappal együtt 3 frt.
Nyitlét soronként 30 kr.
többszöri hirdetésnél kedvezmények nyújthatnak.

A lap szellemi részét illető levelek a szerkesztőséghez, pénz küldemények és hirdetések a kiadónakhoz címezendők.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Sármintelen levelek csak ismert kéztől fogadhatnak el.

A hírlapirodalomról.

Alig pár hete, hogy az Otthon, a hírlapíróknak ez az előkelő egyesülete, bevonult a saját házába. A sajtó munkásainak kevés idejük van az ünneplésre. A kalendárium ünnepeiből — melyeket épp úgy kell fáradságos munkába vesztíteniök, mint akármielyen köznapot — nem igen szokták kivenni részüket. De az egyesületük házában felavatását méltán tekintették ünnepnapnak, mely egy pillanatra tovarebbentette a szürke munkanapok fáradságának terhét. Ez a kicsiny, de kényelemben bármilyen klubbal vetekedő ház az alig száz esztendő magyar zsurnalisztika haladásának sokat mondó jelképe, mely külsőleg, szembeötölően is tanúságot tesz arról, hogy hírlapirodalmunk erőben gyarapodott, tekintélyben emelkedett, művelői számára nemcsak kenyeret, de olykor kalácsot is termő élethivatássá vált.

A nagy Bismarck, aki genialitása mellett sok tekintetben egyoldalú is volt, valamelyik elkéseredett pillanatában azt az, azóta szállóigévé lett állítást koczkaztatta meg, hogy az újságírók pályatévészett emberek, kik eredeti pályájukon a rátermettség hiánya miatt nem tudtak boldogulni. Ez a vád már általánosságban véve is igazságtalan, de még inkább az, ha Magyarországot vesszük tekintetbe. A magyar zsurnalisztika világában nagyon sok képzett, nemcsak általános műveltséggel, de szakismeretekkel is rendelkező ember akad, kik más pályákon is — mint ügyvédek, orvosok, tanárok — derekasan megállják, vagy megállhatnák helyüket. Az újságok hasábjain már hány ötlet, eszme, konkrét indítvány merült fel, me-

lyekkel később egyesületek ülésein, városok tanácskozó termeiben, a parlament tárgyalásai közben, változatlan, vagy lényegtelenül módosított formában ismét találkozni lehetett. Akik az eszmét fölvetették, azoknak többnyire az ismeretlenség homályában kell megvonulniok, míg akik fölkapják, anyagi és erkölcsi elismeréshez jutnak.

A magyar zsurnalisztikának sincs oka szégyenkeznie a régi, nagy nyugati kulturnemzetek előtt. A magyar lapok bátran elbirják az összehasonlítást Anglia, Németország, Franciaország zsurnalisztikájával. Meg van bennök az angol lapok komoly megfontoltsága, mely nem idegenkedik súlyosabb kérdések fölvetéséről sem, melyeknek megoldására nemcsak alapos tárgyi ismeretekre, hanem jóval inkább a széthúzó pártok tusájában meg nem ingatott, az összeütköző érdekek harcában meg nem tévesztett erkölcsi érzékre van szükség. Meg van bennök a német lapok hírszolgáltatásának bősége, mely a legelütőbb dolgokról tájékoztatja az olvasót, megbízhatósága, mely kerüli az üres szenzációk lázas hajszolását, és gyorsasága, mely a telegráf és telefon segítségével elenyészteti a távolság akadályait. Végül nem idegen tőlük a francia lapok elevevése, mely a komolyságot megóvjá a szárazságtól, könnyedsége, mely megvédi a nagyképiuskodástól és fordulatosszellemeisége, mely a legfakóbb tárgyat is be tudja zománcozni. Mindezek a jó tulajdonságok pedig harmonikus egészszé olvadnak össze, szolgáltatába szegődve egy fő vezető elvnek, a nemzeti eszmének.

A magyar hírlapirodalomnak van egy hamupipőkéje is, a vidéki hírlapirodalom. Többnyire meglehetősen zajtalanul működik, nem rendelkezik oly fényes gárdával, mint fővárosi lapársai, sem annyi anyagi, vagy erkölcsi jutalomban nincs része, pedig tagadhatatlanul vannak akkora érdemei, mint a vidék rovására sok mindent absorbeáló országos központ sajtójának. Ami a magyarosítás ügyét illeti, az iskola mellett a sajtó, még pedig sok helyütt első sorban a vidéki sajtó állott és most is — hogy a viszonyok az ő összműködésük következtében megjavultak — áll még ennek az elsőrangú nemzeti ügynek terhes szolgálatában. Hogy közigazgatásunk, mely sajnos, nem mondható mindenütt mintaszerűnek, az utolsó husz évben mégis a korszerű haladás útján van, abban szintén nagy része van a vidéki sajtónak, mely mindig komolyan vette szigorú, pártatlan ellenőrző tisztét és nagyon sokszor — szembeszállva a hatóságok bosszantásaival, vagy a népszerűtlenség fenyegető rémével — bátran emelt szót a gyakran nem éppen kellemes igazság érdekében. Végül nem kiesnielendő érdeme, hogy a részletben is megtalálja az egyetemeset, a helyi érdek jogos ápolása mellett a maga erejének határai közt nem feledkezik meg az országos érdekek felkarolásáról sem. Így tehát a vidéki sajtó méltó társa és kiegészítője a fővárosi hírlapirodalomnak.

Természetes azonban, hogy ahol sok a fény, van elég árnyék is. A tiszta buza közt konkoly is szokott akadni. Az őszinteség bevallani készlet, hogy vannak a magyar zsurnalisztikának bajai is, úgy a hírlapirodalom egészének, mint egyes munkásainak. De hiszen a tökéletlenség közös vonása minden emberi intézmény-

nek és a hírlapirodalom terhére róható kisebb-nagyobb hibák az előnyeikhez viszonyítva oly kicsinyek, hogy a mérleg a szigorú, pártatlan bíró kezében mindig a sajtó javára fog bilenni.

Argus.

Apró adósságok.

Alig létezik a föld kerekiségén ember, aki még apró adósságot ne csinált volna. Az élet esélyei oly számosság, hogy még a leggazdagabb ember is juthat oly helyzetbe, hogy hirtelen apró költségeit nem fedezheti s ha bármily rövid időre is, mégis embertársai szivességét kell, hogy igénybe vegye.

De nem a gazdagokról szólok, hanem arról a híres alakról, amely örökös pillanatnyi pénzzavarban leledzik. Gondot okoznak a nagy kiadások, — ezeket minden áron fedezni kell; a kis kiadások legfőljebb kellemetlenek és az átlagembernek szoktak akadni jó barátjai, akik a kellemetlenségből kimentik. Igaz, hogy csak bizonyos ideig, mert ha az apró adósságok annyira felszaporodnak, hogy a „nagy adósság“ gyűjtő nevére is beillenek: következik a nyomasztó gond, amelyre már sokkal ritkábban akad jó barát, aki segítene azt vállunkról leszedni.

Ime a hófürgeteg útja: Iezi-piczi hópehely az egész, amikor a hegytetőről megkezdődik gördülő útját s mire leér a mélységbe, eltipor, agyonzuz embert, jószágot, házat, gazdaságot.

Azt a kis hópehelyt kellene útjában feltartóztatni, hogy lavinává ne legyen. Emberi kéz nem igazíthatja, a természetet, ám az életben vi-

A „Szilágy-Somlyó” Táraója.

A teremtés titka.

Irta: *Flammarion Kamill.*

Fordította: *Karossa Ödön.*

(Folyt. és vége.)

Ne kinezd magadat, hisz nem vagy egyéb, mint egy zavaros ephémer, a rendeltetés egy lehellelétével alkotva a végtelenségbe. Muló láz. De még annyi sem.

— És az Isten rendeltetése megfoghatatlan?

— Ime, miért nincs logika a dolgokban, amiért minden oly bizarr és összefüggéstelen, amiért az anyák elvesztik gyermekeiket, amiért árvák léteznek, amiért II. Fülöp ünepélyeket rendez, égetvén az eretnekeket, amiért az ártatlanok és erényesek a nyomorban nyögnek, és még nem is abszurd, ez megmagyarázhatatlan, mert nincs értelme.

Igy beszélt a magános csillagász oly meggyőződéssel, amely semmi ellentmondást nem engedett meg. Olyan új és meglepő volt ez a theória, hogy mint egy rettentő kalapácsütés, egész valómat megrendítette. Az az eszme, hogy a jelen állapotnak semmi értéke, semmi értelme

nincs, nem annyira kellemetlennek, mint elviselhetetlennek tűnt fel. Az a gondolat, hogy a dolgok jelen állapota egy baleset, egy hiba, egy zavar az égen, mely azelőtt tiszta volt és ismét tiszta lesz s hogy azután nem lesz semmi, — egész bensőmet felláztatott. Nem birtam azonban semmiféle komoly, tudományos észrevételt tenni a theoria ellen.

— Tehát, kiáltotta fel, semmi sem volt előbb, semmi se lesz ezután, semmi sincs most, mert végre is, ha ez a zavar elmúlik, a legkitünőbb szem se lát semmit, az atomok kozmikus sűrűsödése megszűnőv, beáll a föltétlen átlátszóság. Semmi, ismétlem. Lehet e a semmit egyáltalán föltételezni?

— De hiszen, felfelé a csillagász, ez a semmi: ez minden. Ne ítélj a testi szemmeddel! Ha a természet a szemünk helyett más szerveket adott volna: a világosság iránt érzéketleneket, de más benyomások iránt fogékonyakat, egészen más fogalmuk lenne a világegyetemről. Ne higgy sem a kezéd, sem pedig a te szemed tanúságának. A látható világ is csupán láthatatlan elemekből van formálva, amelyek magukban véve mérhetetlenek. Csupán csak anyagtalan erő létezik. „Anyag”: ez pusztá szó.

— De hát mi?!

— Mi egész egyszerűen, szellemek vagyunk, isteni állomány.

Nem tudom miért, de nagybátyám ezen meghatározására az én bájos kis barátném arca tünt elém. Ugy tetszett,

mintha szemei édesen pihentek volna az enyéimen és kis ajka gyengéden nyílt volna fel, mutatva rózsáktól kerített fogait. Isteni állomány, ah igen... habár...

Kétségkívül futó mosolyra derített ez a gondolat.

— Én biztos vagyok, folytatá a filozof, hogy te azt képzeld, miszerint a te tested az, ami élvez, vagy szemed, mely felfogja a kellemes, vagy kellemetlen benyomásokat.

— Nekem úgy tetszik...

— Igen, nekem úgy látszik, hogy amidőn megiszod ezt a pohár champagneit, vagy amikor megészed ezt az őszi barackot, ez a testednek majd jót szerez; hogy amikor lábadra hágnak, neked a lábod fáj. Te még itt tartasz. Semmi sincs úgy, amint látszik. Ha elvágnók az ideget, mely valamely benyomást az agyhoz vezet testünknek bármely részéből: akkor teljesen érzéketlenek lennénk. Az őszi baracknak nem lenne többé íze, a virágok illat nélkül maradnának, a nap láthatatlanná válnék, és te lábadat tűzbe teheted, még sem fogsz érezni semmit. Sőt mi több, elégséges befolyásolni agyadat egyszerű suggestio által, hogy mindenféle benyomások elveszítsék jellegüket; a kénest csukor gyanánt eszed meg. Csak a szellem ami érez. Emlékezzél csak álmaidra: beszélsz, hallsz, látsz, tapintasz, habár semmi, de semmi sincs. A teremtés álom.

E pillanatban megkondultak a vén torony harangjai és az antik harangon melán, csendesén, tíz ütés hangzott el.

— Ime a természet képe, folytatta a gróf, zaj, mely elszáll, ének, mely elmúlik, ephémer hang a végtelen csendben. Ha a földi emberiség bevégzi harangjátékát, nem marad semmi. Dicsőség, győzelem, a népek történetének harsonája mind elmúlik, hogy helyet adjon az előző csöndnek.

— Tehát, feleltem fölemelkedve az asztaltól, hogy egy kis időt múlunk, az ön filozófiája azt a gondolatot ébreszti az emberben, hogy a teremtés, melynek mi is részét képezzük, nem egyéb, mint egy zavaros róke állapot az örökös Nirvánában, hogy nincs sem vég, sem logika a természetben és hogy a tudósok tévedésben vannak, midőn oly talányt akarnak megfejteni, ami nincs, és a minék értelme sincs.

* * *

A nyugodt tenger, mint egy tükörlap terült el a felséges csillagos ég alatt. A parthoz érve, Sperő barátomat találtam ott, aki még az éjjeli Dowerba volt indulandó. Másnap futottam az én imádottnak felé.

— Én mindörökké szeretni foglak, rebegé, midőn egy pillanatra magunk maradtunk az örökkévalóság nem lesz elég hosszú, hogy szerelmemet bizonyítsa.

Már majdnem elfeledtem nagybátyám beszédét, de ő oly kiválóan hangsúlyozta

gyázni lehetne, hogy az apró adósságokból nagyok ne legyenek, legelsőbbben úgy, hogy apró adósságokat különös kényszer nélkül ne csináljunk.

Mert az apró adósság majdnem mindig a könnyelműség következménye. Figyelmet nem fordítunk rá, alig vesszük számba és csak akkor szörnyülködünk és ijedünk meg, amikor észrevesszük, hogy a sok kicsi milyen sokra ment.

A századbeli gentry-nknek az apró adósság volt a megölője. Hej, de sokakat ismerek, akik vig zeneszó mellett, jóbarátjaik körében mindig-mindig megelégedtek arról, hogy mulatásaikat apró adósságok árán szerezték meg maguknak és csak akkor ébredtek fel lethargiájukból, amikor már hangos dobszó hirdette: „Ki ad többet érte?” Minő ébredések a jólétben megszokott, kényelmét, mulatását mindenek fölött szerető, dologtalan embernek.

Majdnem merném állítani, hogy az apró adósság a magyar jellegzetes vonását képezi. Lovagias, vendégszerető, gavallér tempói a takarékoság alfáját, a kicsinynek megbecsülését teljesen kizárják. Maga a természet évszázadokon át bő áldást nyújtott a magyarnak s nem csoda, hogy a kőről az anyaföld oly édesen gondoskodott, zsugori nem lehetett. A szomszédokról nem gondoskodott a jó Isten oly bőségesen. A szűk bevételek takarékosagra kényszerítették őket s amit ők a lovagiasság és vendégszeretet tulajdonságaiból nélkülöznek, azt kitűnően kifejlett takarékosági érzékkel kárpótolták.

Ime így kellett következni. A külföldön a bevételek nagyjában egyformák maradtak, a legszűkebbre szabott kiadások is egyformák maradtak. Nem úgy hazánkban. A kiadások itt is egyformák maradtak ugyan, de a bevételek nagyon, de nagyon csökkentek. Nagy baj, de nagyobb annál, hogy a föld termékeiből élő nép még ma is alig képes a változott viszonyokkal számolni. Ha akadtak is néha-néha olyanok, akik a nagy kiadásokat redukálni képesek voltak, alig tudok rá példát, hogy valaki a kis kiadásokról is le tudott volna mondani. Ez a gavallér felfogással homlokegyenest ellenkezett volna. Minthogy pedig a kis kiadásokra sem volt elég fedezet, nyakra-főre esínálták az apró adósságokat, amelyek annyira végzetesekké váltak.

Hazánk jelenlegi agrár-szociális helyzetének okozója nem utolsó sorban tehát az apró adósság.

Azt hiszem, a nevelésben rejlik a baj. Nemzedékeket neveltek föl elmé-

e szót, „Örökké”, hogy az éji emlék eszembe jutott.

— Örökké! felelém karjaimba szorítva, nem lesz az egy kissé hosszú?

— Ah, ön hisz a halálban? Nos én nem.

Fájdalom, mint ön is tudja, a szegény gyermek pár napra rá meghalt, elaludván egy óriási csokor illatától, a mit lefestés végett helyzetetett az ő aranyos kis szobáskájába.....

Ime, édes barátom, ez volt az én calaisi történetem.

Én én, kedves olvasó, úgy adtam elő ezt a történetet, mint egy kirándulást, a világegyetem megoldatlan titkába. Érdekes lenne hozzátenni, hogy nem létezik más, mint a láthatatlan láthatósága.

Azonban osztom utitársamnak nézetét és jobb szeretem azt hinni, hogy a teremtés reális, logikus, észszerű, élő, harmónikus, örök, úgy a múltban, mint a jövőben.

letileg, amelyeket a krajczár és fillér értékéről kellően fel nem világosítottunk.

Ha majd a serdülő ifjúságba belyuk az azt az érzést, hogy csak a legvégső szükség esetén kérjen, vagy fogadjon el kölcsönt: akkor fogjuk csak elérni, hogy a meglett férfiak túlnyomó része anyagi zavarokkal nem fog küzdeni és a haza jólléte is gyarapodni fog.

SZÁSZ DOMOKOS.

1838—1899.

Az erdélyi református egyháznak nagy halottja van.

Szász Domokos, a kiválóan fényes szellemi tehetségekkel megáldott, nagy munkásságu püspök, Kolozsvárrt, 1899. évi január 8-án délután 1 órakor — életének 61-ik, püspökségének 14-ik évében — szívszélhűdés következtében elhunyt.

A kolozsvári belkirály-utcai ref. egyházkerületi palotán s az egyházkerület összes templomain ott leng a gyászlobogó, hirdelve, hogy a halál fagyos lehellelte előtt kicsiny és nagy, gyenge és erős egyformán porba hull.

Az elhunyt püspök nagyratörő szellemének maradandó emlékei ama nagyszabású alkotások, melyek mint az országos papi özvegy-árvai gyámintézet megalkotása, a kolozsvári theologiai fakultás és szeretetház felállítása s több egyházi alapítványok megteremtése s egyházi középületek emelése, stb. — hosszú időn át hivatalva vannak hirdetni az elköltözöttnek egyháza iránti érdeklődését és fáradhatlan munkásságát.

Temetése, melyen az erdélyi ref. egyházkerület esperesei s világi celebritásai, a főtanodák tanárai s a vidéki papság és Kolozsvár város közönsége beláthatatlan áradatban vett részt, január 11-én délelőtt 10 órakor történt.

Szász Domokos, a hirneves enyedi jogtanárnak, majd a matematika és fizika tanárának, Szász Károlynak fia, született Nagy-Enyeden 1838 május 25-én. Elemi és középiskolai tanulmányait atyjának felügyelete alatt végezte, majd 1855—1859 években a kolozsvári ref. theologian tanult. Ekkor érte őt a különös kitüntetés, hogy a még alig 21 éves ifjú papot a kolozsvári ref. egyház Szász Gerővel egyidejűleg papjává választotta. Tudomány-szomja, az újabb theologiai irányzatok megismerése arra ösztönözték, hogy egyházától egy évi szabadságot kérve, külföldi tanulmányutra menjen s az 1860. évet leginkább a heidelbergi egyetemen töltötte el. Kolozsvárra 1861-ben tért vissza s jól ismervén az itteni viszonyokat, mindent elkövetett egyháza hirnévének öregbítésére s élénk részt vett nemcsak az egyház, hanem a város, a társadalom életében előfordult dolgokban, mozgalmakban. Fáradhatatlan munkásságát egyházkerülete azzal jutalmazta, hogy igazgató tanácsossá s 1878-ban az egyházkerület főjegyzőjévé választotta. Hét évig lelkiismerettel, páratlan lelkesedéssel intézte a munkakörébe beosztott ügyeket, miglen 1885-ben a b. e. Nagy Péter püspök halálával megüresedett püspöki székre emelte a május 26-án megtartott egyházkerületi közgyűlés bizalma s e választást ő felsége a király julius 18-án meg is erősítette kegyeletes leiratával. Már előbb élénk részt vett a konventi gyűlések tárgyalásain s 1881-ben a debreczeni zsinaton többször szállott védelmére az erdélyi egyházkerület különleges jogainak és a magyarországi kerületek törvényeitől eltérő erdélyi egyházi törvényeknek. Széleskörű püspöki állásával járó elfoglaltatása azonban nem gátolta meg abban, hogy a tudományos és irodalmi társaságoknak működését figyelemmel ne kíséresse s azoknak megalakításában, munkásságában részt ne vegyen. Ő alakította a magyar protestáns egyület, a magyar protestáns irodalmi társaságnak választmányi tagja, kiadványainak buzgó terjesztője, az erdélyi muzeumnak

alelnöke, a Kemény Zsigmond társaságnak tagja volt.

Tizennégy évi püspöki működéséről részletesen most megemlékezni nem célszerű, de nem feledkezünk meg azokról a főbb eszközökről, a melyekkel szegény egyházaink külső képét kellemesebbé tenni, gyengén javadalmazott papjaink javadalmát javítani kötelességének ismerte s gyakran erős küzdelem árán kivívta. Püspöki székeének elfoglalása óta minden évi jelentésében híven felsorolta, hány új templom, paplak és iskola épült, hány omladozó egyházi épület restauráltatott s ha a híveknek anyagi ereje nagyobb áldozathozatalát megakadályozta, maga keresett az egyházi főhatóság útján kedvező módot szándéka kivitelére.

A papi fizetések javítására minden lehetőt megtett s a papi javadalmak államségélylyel való kiegészítése tárgyában is a legjobb indulattal, tekintélyének teljes erejével lépett fel és küzdött. A papi képzettség magasabb nívaura emelése s a papi pályára lépő ifjaknak szélesebb látókör megnyitása végett a kolozsvári theologiat hosszú, nehéz, hirlapokban s röpiratokban, valamint a kerületi közgyűlések vitáiban nyilvánuló harc után megteremtette, kitűnő tanárokkal ellátta, fényes palotában elhelyezte.

Ujabb, s mondhatni utolsó nagyobb alkotása a Kolozsvárt épült harmadik di-szes templom s a papi árvák elhelyezése és nevelésére emelt szeretetház felépítésére, de ez utóbbinak megnyitását nem érthet meg, mert gyorsan sorvasztó betegsége e hó 8-án d. u. fél 2 órakor szerető családjá s tisztelt híveinek nagy fájdalomra hirtelen rossz fordult s a kegyetlen halál kiragadta azoknak köréből.

Irodalmi munkássága széles mezőt foglalt el, de a legnagyobb része az egyházi irodalomhoz tartozik. Mint kolozsvári pap több időn át lelkes munkatársa volt az Erdélyi Protestáns Közlönynek s midőn az egyházkerület főjegyzőjévé választott, e lapnak szerkesztését magára vállalta, s 8 évig nagy figyelemmel, az érdeklődés fokozásával fenntartotta. Ebben jelentek meg és a Szász Gerővel közösen kiadott Prédikatori Tárbán prédikációi és imái. Egyházi művei közül felemlítjük a következőket: A romániai misszió története, tekintettel Czelder Márton működésére. A vallásos eszmék története. A kolozsvári ev. ref. egyházmegye emlékirata az erdélyi ev. ref. egyházkerület papnöveldeje ügyében. A kolozsvári m. kir. tudományegyetemmel kapcsolatban felállítandó ev. ref. theologiai fakultás és tanárképezde tervezete. Emlékirat a házassági törvénykezés terén mutatkozó controverziák tárgyában. Számos értekezés és vitairat.

Bíróági ügyforgalom.

A sz. somlyói kir. járásbíróság általános ügyforgalma az 1898. év január 1-től 1898. április 30-ig. (Lajstromrendszer előtti.)

A.

Közpolgári beadvány a múlt évről hátralékban maradt 18, — a f. évben érkezett 7317, a f. évben elintéztetett 7335, s így hátralék április 30-án hátralék nincs. Telekkönyvi beadvány a múlt évről hátralékban maradt 254, — a f. évben érkezett 3577, a f. évben elintéztetett 3105, s így április 30-án hátralékban maradt 726. Bünvádi beadvány a f. évben érkezett 1203, a f. évben elintéztetett 1203. — Elnökségi beadvány a f. évben érkezett 292, a f. évben elintéztetett 292. A múlt évi hátralék és a f. évben érkezett beadványok összesen 12661, ebből elintéztetett 11935.

B.

Május 1-től (a lajstromrendszer bevezetése után) 1898. év december 31-ig.

Sommás perek: A múlt évről folyamatban maradt összesen 352 per, a f. évben érkezett 822, összesen 1174, a f. évben befejeztetett 647, az év végén szünetelőkön kívül folyamatban maradt 358. A sommás perekben kitűzött tárgyalások száma 1396, nem tartatott meg 269, megtartatott tehát 1127.

Egyezségi ügyek: Előterjesztett kérelmek száma 2, létrejött egyezség 1, perré alakult 1.

Fizetési meghagyások: A folyó évi Th. lajstrom szerint. Előterjesztett kérelmek száma 414, visszautasított

*) A múlt év alatt 1898. január 1-től 1898. év április 30-ig, a f. év alatt pedig 1898. év május 1-től 1898. év december 31-ig értendő.

28, kibocsátott fizetési meghagyás 370, a múlt évi Th. lajstrom szerint 229, előterjesztett kérelmek száma 229, kibocsátott fiz. meghagyás 229, előterjesztett ellenmondások 84, elrendelt végrehajtások 39, perré alakult 82, a f. évi Fm. lajstromba vezetett megkeresések száma 16.

Örökösödési ügyek: (Rendes örökösödési ügyek.) A múlt évről folyamatban maradt 1114, a f. évben megindított hivatalból 624, kérelemre 76, összesen 1814, — a f. évben befejeztetett teljes átadással 512, teljes perre utasítással 46, az egész hagyatékra kiterjedő részleges átadással, vagy perre utasítással, más módon 95, összesen 654. Az év végén folyamatban maradt 1160. Örökösödési és hagyományi bizonyítvány iránti ügyek. A f. évben megindított örökösödési bizonyítvány 1, a f. évben befejeztetett 1. Az év végén folyamatban egy sem maradt.

Anyakönyvi ügyek: A f. évben érkezett 182, befejeztetett 182.

Végrehajtási ügyek: A múlt évről folyamatban maradt 122, a f. évben érkezett 775, befejeztetett 555, az év végén folyamatban maradt 28, a f. év végén folyamatban maradt 342.

Megkeresések polgári ügyekben: A múlt évről folyamatban maradt 28, a f. évben érkezett 71, befejeztetett 92, az év végén folyamatban maradt 7.

Vegyes ügyek: A f. évben érkezett lakbérleti ügy 4, egyéb ügy 885, összesen 889, befejeztetett 889.

Telekkönyvi ügyek: I. A múlt évről folyamatban maradt 727, a f. évben érkezett 3498, elintéztetett 3827, az év végén folyamatban maradt 398. II. Befejeztettek száma 4291, foganatosított 4244, az év végén folyamatban maradt 434. Telekkvi átalakítási és helyesbitési munkálatok voltak az 1898. évben Szécs, Récse és Perje községekben.

Vétségek és kihágások A múlt évről folyamatban maradt 58, a f. évben érkezett vétségi ügy 403, kihágási ügy 60, összesen 463, befejeztetett 419, az év végén folyamatban maradt 102.

Vizsgálóbírói ügyek: A múlt évről folyamatban 59, a f. évben érkezett 137, befejeztetett 153, az év végén folyamatban maradt 43.

Megkeresések büntető ügyekben: A m. évről folyamatban maradt 7, a f. évben érkezett 50, befejeztetett 53, az év végén folyamatban maradt 4.

Büntető vegyes ügyek: A m. évről folyamatban maradt 13, a f. évben érkezett 302, befejeztetett 300, az év végén folyamatban maradt 15.

Mindemez ügyekben dolgozott 5 bír., — 3 segéd, — 3 telekkönyvvizsgáló, — 5 írnok és 5 díjnok.

Különlélek.

— OLVASÓINKAT felkérjük, hogy előfizetéseiket megújítani, hátralékaikat pedig beküldeni sziveskedjenek.

— Kinevezés. A m. kir. igazságügyi miniszter Gráspár Bélát, a helybeli kir. járásbírósnál alkalmazott tehetséges és szorgalmas joggyakornokot a szilágy-somlyói kir. járásbíróshoz aljegyzővé nevezte ki.

— Életbe lépett törvény. 1899. január hó 1-én lépett életbe az esküdtbíróságokról szóló 1897. XXXIII. t.-cikk. Az esküdtek működése voltaképpen a jövő év első napján veszi kezdetét, ez az év az esküdtek megválasztására és egyes bizottságok megalakulására szükséges. A 3300—1898. I. M. E. számú igazságügyi- és belügyminiszeri rendelet 27. §-a azt rendeli, hogy az esküdtek alaplaajstroma ez idén január hóban készítenendő el. Ehhez képest az összeíró bizottsághoz a kiküldötteket 1899. évi január hó 1—8 napjai közt kell megválasztani és ugyanezen idő alatt az összeíró bizottságokat is meg kell alakítani; január hó 9—12 között közzé kell tenni a 4. §-ban körülírt hirdetményt, a felszólalások és észrevételek január hó utolsó napjaiban történhetnek. Az alaplaajstromokat a községek február hó 20-ig terjesztik be a főszoigabíróhoz, a ki azok egyik példányát a kir. törvényszék elnökéhez küldi. Ha valamely alaplaajstrom március hó 5-ig a törvényszék elnökéhez be nem érkezik, ez haladéktalanul jelentést tesz az igazságügyminiszterhez, hogy a hiányzó alaplaajstrom az 1897. XXXIII. t.-cz. 13. §-a értelmében a késedelmes tisztviselő költségére idejében elkészíthető legyen.

— Az olvasókör közgyűléséről való tudósítást jövő számban közöljük.

— **Halálozás.** Nedeczky Béla, a férfikora virágában levő, városzerte közszeretettel üdvözölt mécsárosiparos, egy vadászati alkalmával kapott hűlésből tüdőgyulladásba esett s a legmondosabb ápolás dacára f. hó 8-án este 8 órakor elhunyt. Temetése nagy közönség részvétele mellett ment végbe. Haláláról a gyászoló család következő gyászjelentést adta ki: „Öz. Nedeczky Jánosné szül. Hermanóczy Zsuzsanna a maga, valamint gyermekei: János és Géza; továbbá unokái: Finger Mariska és Lajos, — az elhunytak nagybátyja Hermanóczy Ferenc és neje, valamint számos rokonai és jó barátai nevében megtört szívvel tudatja, hogy szerettett gyermeke, a gyöngéd testvér és jó rokon Nedeczky Béla folyó hó 8-án este 8 órakor, életének 42-ik évében, rövid szenvedés után elhunyt. A boldogultnak földi maradványait e hó 10-én d. u. fél három órakor fogjuk az ev. ref. egyház szertartása szerint örök nyugalomra helyezni. Mely végső tisztességtelre az elhunytak rokonait, jó barátait és ismerőseit szomorúan meghívjuk. Áldás porairal Szilágy-Somlyó, 1899. január 9.”

— **A kir. posta- és távirda hivatalok** mily összegig fogadják el koronaértékű érmeiket. Az 1892. XVII., XVIII. és XIX. t. cz. alapján a kir. posta- és távirdahivatalok az utalványozott összeg befizetésére egy és ugyanazon feladótól egy és ugyanazon alkalommal husz és tíz koronás aranyérmeiket, valamint egy frtos ezüst érmeiket korlátlan mennyiségben, egy koronás ezüst érmeiket csak 25 frtig (50 korona), husz filléres és tíz filléres nickelérmeiket, illetve tíz és öt krajczáros váltópénzt legfeljebb csak 5 frtig (tíz korona), két filléres és egy filléres bronzérmeiket, illetve egy krajczáros részváltópénzt legfeljebb csak 50 krajczárig (egy korona) terjedő összegben fogadtatnak el rendes kezelés közben. Ha valaki körülményeinél fogva az egy koronás ezüst érmeiből is egy és ugyanazon alkalommal nagyobb összeget óhajtaná befizetni, a postahivatal oly időt jelöl ki, midőn annak átvétele akadály nélkül megtörténhet. Megjegyzendő, hogy a tíz és öt kros nickel váltópénzt elfogadható összeg maximuma, valamint az 1 kros részváltópénze mindig a fent jelzett marad.

— **A polgári olvasókör** január 8-iki táncmulatsága nem keltette fel azon általános érdeklődést, amit egy ilyen nemesebb célu egyület javára rendezett táncmulatságnál a város közönségétől méltán elvárhatnánk. És itt ne essék a gáncs csak az úgynevezett uri rendre, mely bizony csaknem kivétel nélküli teljes számu távollétével tündökölt — s ne essék zsidó polgártársainknak sem zokon, hogy észrevettük s hibáztatjuk, hogy magukat a polgári olvasó-egylet mulatságától mintegy tüntetőleg távol tartották, — holott ők nagyon is rossz néven veszik a polgárságnak, ha az ő — jobbára felekezeti jellegű — mulatságaikat nem látogatják elég számosan. Hanem valljuk meg, hogy maguk az olvasókör tagok sem jöttek el teljes számmal. A mulatság más-különbön igen szép rendben és a legjobb hangulatban folyt le és a késő hajnali órákig tartotta össze a mulatókat. Az estély sikere érdekében Veverán József egyleti elnök fáradságot nem ismerő tevékenységét fejtett ki, mely hogy anyagi nagyobb haszonnal nem járt, bizony nem ő rajta, de talán részben azon mult, hogy ezt rövid időközrel két mulatság is előzte meg, mely városunk kevés közönségét úgy látszik nagyon is kimerítette.

— **Házalás theával és kávéval.** A kereskedelmi miniszter 1898. évi 54984. sz. elvi jelentőségű határozatában kimondotta, hogy kávéval és theával házalni tilos, mert a kávé és thea külföldi árut képez, ily árukkal pedig a házalási szabályok 12. §a szerint házalni nem szabad.

— **Nyilvános számadás.** A polgári olvasókör f. hó 8-iki estélyén összes bevétel volt 94 frt 20 kr. Ebből kiadás 61 frt 95 kr., maradt tisztajövedelem 32 frt 25 kr. Felülfizettek: Br. Bánffy Dezső 10 frt, — Zipfinger Péter, Miklósy M., N. N., Smeták János, Bölöni Sándor, V. Balás Zsigmond és Bogdán István 1—1 frtot, — Orosz Simon 1 frt 40 krt, — Dr. Szakács Balázs, Csillag János, Szomorú János 80—80 krt, — Barbóczy János 70 krt, — Angyal János, öz. Sárdi Adolfné, Fedorka Elek 60—60 krt, — Gerecz András, Simó Károly, Kanyó Ferenc, Némethy Zsigmond 50—50 krt, — id. Páskuy István, N. N., Mózer Dezső, Vass László, Gencsy Sándor, Bádon Mihály, id. Barna József, Matkó Ferencz, Barna László, Veréczy Lajos, Stauder Lajos, Grusz L. Valér, ifj. Tanka Károly, Cserna Jácint, Svaicz Gábor 40—40

krt, — ifj. Sikó Pál, Pósa István, Nagy Miklósné 30—30 krt, — Biró Istvánné 20 krt. Összesen 32 frt 40 kr.

— **A világ leghasznosabb** ujságja a „Biztosítási és Közgazdasági Lapok“, mert ezen lap minden előfizetője 8000 korona erejéig van biztosítva a Nemzetközi bal-estet biztosító részvénytársaságnál. (Adria bizt. társ. által alapítva.) Tehát mindenki, aki csak negyed évre fizet is elő, forduló postával megkapja a saját nevére kiállított nyolc ezer koronáról szóló kötvényt. E kitűnő szaklap útjára páratlan a maga nemében. Előfizetési ára: egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 55 kr., mely a laphoz, Budapest, VI., Aradi-utca 40. szám alá küldendő.

— **Modern család.** Az elmúlt nyáron Antal István sz. csehi földmives Kolozsvárról a katona fiától aláírással egy sürgönyt kapott, melyben felkéri, hogy 15 forintot haladéktalanul sürgönyileg poste restante utalványozzon részére. Az apa sietve tett fia kérésének eleget; egyuttal megkérdezte, miért kívánta szokása ellenére oly sürgősen a pénzt. A tudakozódás alapján kiderült, hogy itt egy fufangos család történt. Egy katona, ki a postahivatalnál igazolás nélkül nem kaphatta ki a kicsalt pénzt, a kapitánya aláírását hamisította. Ez ügyből kifolyólag az 51-ik ezred legénységét próba néveléssel is megvizsgálták, de a tettes nyomára — jól lehet az ügy még mindig vizsgálat tárgyát képezi — nem sikerült reá jönni. Hasonló eset történt ezelőtt 6 évvel, egy krasznahorvati lakostól egy tartalékos szakaszvezető katona részére 25 frtot csaltak ki. A tettesnek nyomára jöttek, de időközben sikerült Oláhországba menekülnie. Sajnos, hogy a rendkívüli katonai szigor mellett is megtörténhetnek ily esetek s ily csekély összegért egész jövőjüket képesek kockáztatni.

— **Tejgazdaság.** Minden gazdának volt alkalmá tapasztalni, hogy közönséges etetésnél a tehén nem ad elegendő és jó tejet. A gazdák figyelmébe ajánljuk tehát a 45 éve a lehető legjobb sikerrel alkalmazott Kwizda korneuburgi márhatápport, tulajdonos: Kwizda Ferencz János cs. és kir. osztrák és román állategészségügyi szerek udvari szállítója — Korneuburgban Bécs mellett. Ez a márhatáppor huzamosabb ideig adandó az eleséggel együtt a tehén elé és megjavítja, megszorítja a tejet.

— **Vetőmagvak.** Mauthner Ödön tudósítása. Vörös löhere. Ha bár közvetlen az év zárta után szűkebb korlátok közt maradt a forgalom, az irányzat mégis szilárdnak mondható. Az összes termelő országokból mindinkább csekélyebbek az az ajánlatok. Németországnak alig van valami, Sziléziának is csak vajmi kevés ajánlani valója, csupán Oroszország és Magyarországnak bírnak még a termelők némi készletekkel; vajjon mekkorákkal, azt majd a jövő hetek folyamán tudjuk meg. Véleményünk szerint az árak hanyatlására ez idő szerint nincs kilátás. Luczerna. Franciaországból oly szörvénnyel érkeznek az ajánlatok, hogy nem hisszük tévesnek azt a véleményünket, miszerint a francia termelési helyeken levő készletek egyáltalán már nem vehetők számba és minthogy a piacra érkező olasz tételek többnyire alárendelt minőségűek. Magyarországnak pedig ebbeli termése meghusult, bizonyosra vehető, hogy e cikkben még további ár-emelkedés fog beállni. Nyulszakpa még hiányzik és szűken is marad; 1—2 tétel elsőrendű árúért az igényelt magas árakat megadták. Baltaczim és muharmagnak, nem volt forgalmuk, mert nem voltak e lefolyt héten ajánlatok. Bükköny. E cikkek nézve csönd uralkodik. Jegyzések nyers árúért 100 kilónként Budapestén érte: Vörös here, tavalyi 40—45 frt, — Vörös here, idei 48—53 frt, — Luczerna, olasz 58—62 frt, — Luczerna magyar 56—62 frt, — Luczerna, francia 70—80 frt, — Baltaczim 14—15 frt, — Muhar 5½—6½ frt.

— **Ragályos betegségek.** Folyó évi január 8-iki állapotnak megfelelőleg a „Földmívelési Értesítő“ben az állategészségügyi kimutatás Szilágyvármegyről következő hivatalos adatokat közli: Veszettég: Zsibó 1 udv. Ragadós száj és körömfájás: Ér-Mindszent 2 u. Himlő: Bogdánháza 1 udv., Perje 2 udv., összesen 2 község 2 udv. — Rühkór: Czigányi 1 u., Illéfalva 5 udv., Mocsolya 1 u., összesen 3 község 7 udvar. — Sertésvész: Bogdánd 3 u., Mosóbánya 1 u., Szilágy-Cseh 1 u., Sz. Szeg 1 udv., összesen 5 község.

— **Apróságok.** Végzetetlen türelmes. A kávéház nagy asztalánál a türelméről volt előadás. Ki milyen türelmes és ki milyen próbáját tudja már annak adni az életben. Az agglégények nagy igyekezet-

tel iparkodtak egymást tulliezitálni. Egyszer aztán egy nős ember kér szót:

— Ez mind semmi — mondá — az én türelmemhez képest.

— Na, mi a próbája? — hangzott feléje a kérdés.

— Elég, ha annyit mondom, hogy nőm szenvedélyes zongorázó.

— Na! És neked ez átok? Ez ugyan nem olyan ritkaság, ezt sok ember türi a földön.

— Igen ám, de — az anyósom énekel hozzá!

A pálma az övé lett.

— Nem siettek. — Ki halt meg-kegyelmeiteknel? — kérdik a gazdától.

— Az anyukom.

— Lám, lám; sokáig volt beteg?

— Elég sokáig.

— Aztán hívták-e orvost?

— Mostanig nem; de ha rosszabbul lett volna, mégis csak hittunk volna!

— **Előzékeny harangozó.** Szent karácsony éjjelén, az éjfél misét elvégezve a plebánus ur. Meghagyta aztán a harangozónak, hogy öt órakor zörgesse fel a „pász-tormisére.“ A harangozó, ki nem mert lefe-küdni, hogy el ne aludjék, kártyázással huzta ki az éj hátralevő részét. Három órakor aztán rettenetesen kezd dörömbölni a plebánus ur ablakán.

— Hát öt óra már, kérde az álmából felriadt plebánus ur.

— Nem kérem alássan, még csak három, nyugtatja a harangozó.

— Hát akkor miért zavart föl?

— Csak azt akartam a főtisztelendő urnak megmondani, hogy még két órát nyugodtan alhatik.

— **Selyem damaszt** 75 krtól 14 frt 65 krig méterenként, — valamint fekete, fehér és színes Henneberg-selyem 45 krtól 14 frt 65 krig méterenként, a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. Privát-fogyasztókna postabér és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig posta-fordultával küldenek, HENNEBERG G. selyem-gyára i (cs. és k. udvari szállító) ZÜRICH-BEN. — Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Irodalom.

Pillangó. Pompás újévi száma van a Pillangó című élelappnak, a mely magas színvonalon álló tartalmával gyönyörű képeivel oly hamar kivívta a közönség elismerését. A „Pillangó újévi száma egy értékes és érdekes irodalmi album, a melyben az olvasó közönség a magyar irodalom és művészet sok jeles emberének autogrammját találja olyan költemények és cikkek alatt, a melyek direkt a „Pillangó számára íródtak. Jókai Mór, a magyar humor királya, volt az első, a ki a „Pillangót“ kéziratával megtisztelte, Abrányi Emil, a jeles költő, gyönyörű költeményt írt a Pillangóról. Azonfelül pedig a következő költők, írók, publicisták és zeneszerzők írtak a „Pillangó“ újévi számába: Bársony István, Balkay Béla, Csergő Hugó, Czéklay Lajos, Feszty Árpád, Feszty Géza, Csergely István, Géczy István, Heltai Jenő, Káldi Gyula, Levik Károly, Lyka Károly, Makai Emil, Molnár Ferencz, Márkus Miksa, Palágyi Lajos, Pásztor Árpád, Rózsa Miklós, Szatmári Mór, Salamon Ödön, Solymosi Elek, Thury Zoltán, Tarnay Alajos, Timár Szaniszló, Vészi József. A mellett, tele van jobbnál jobb tréfákkal, szebbnél szebb képekkel a Pillangó újévi száma. Előfizetési ára egész évre: 4 frt; félévre: 2 frt; negyedévre: 1 frt A „Pillangó“ kiadóhivatala: Budapest, VI., Teréz-körút 34. sz. I. em. alatt van.

— A „Kolozsvári Lapok“ cz. szépirodalmi és társadalmi heti lapból, mely Kovács Dezső gyim. tanár szerkesztésében

Kolozsvárt jelenik meg, a 2-ik szám is megjelent a következő gazdag tartalommal: Orior: Művészet és immoralitás. — Rédiger Géza: Szebb jövő (költemény). — Kovács Dezső: A kísértő. (Vig elbeszélés). — Nagy Lajos: Idegenkedő; Éjszaka, (költemények). — Sebesi Samu: A kecske. (Novella). — Bartos Gyula: Mintha... Hazafelé (költemények). — Janovics Jenő: Nagy históriák. (E. Kovács Gyula). — Irodalom. Színház. Hétről-hétre. Szerkesztői üzenetek. — Az izléses kiállítású lap belső czímlapján E. Kovács Gyulának, a nagy színművészek jól sikerült arcképét is közli. — A magas színvonalon szerkesztett lapot, mely különösen az erdélyi részekben igazán hűzogat pótolt — ajánljuk olvasóink szíves figyelmébe. Előfizetési ára egy évre 6 frt.

— **Az asszony bolondja.** E czim alatt jelent meg csinos kiállításban a budapesti Sachs és Pollák kiadásában Pierre Louys francia írónak az Aphrodite szerzőjének legújabb széles naturalistikus regénye, Rózsa Géza fordításában. A perverz bujálkodás hihetetlenül változatos jeleneteinek megdöbbentően nyílt és merész leírása mindazokban, kik a legszélsőbb naturalizmusnak nem föltétlen hódolói, bizony méltó elítélő kritikát költöthet fel. Éppen ez a frivol helyzetek festésében való kiméletlenség magyarázza meg, hogy a könyv kapósá vált. Okosabb dologgal is foglalkozhatott volna a fordító, míg ezt a mi társadalmi klímánkba be nem illő ledérséget átültette. A könyv ára 1 forint.

— **A khiták** kisázsiai népével, annak történetével és műveltségével foglalkozik egy kis ujonnan megjelent füzet. Képek is kísérik a magyarázatot, a Boghar-kői falujabeli díszmenet reliefjei, az öjkü palota nagy sphinx, ugyane kastély kétfejű sasa, a Gyaur Kaleszibeli kyklops falak, az emberi műveltség legelső művészi kísérleteivel, két óriásikat lépő kardos alakkal, a kik mennek, a hegy oldalában, óriási sziklaemberek, mozdulatlanok, néptamadások, népelpusztulások tanúi, csodálatos alakú kőóriások... Az érdekes műveltség, melynek őrei, immár elpusztult, de hatása beleolvadt a többi népek, az emberiség műveltségébe, s a ki szeretettel mélyed el e rajzok szemléletébe, finom összekötő szálakat talál a régi és modern művészek között. A kis könyv a Nagy Képes Világtörténet 8-ik füzeté, két ives füzet, tele tanulságos magyarázatokkal és gazdag képekben. Egy füzet ára 30 kr. Kapható minden hazai könyvkereskedésben.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓTULAJDONOS:

BÖLÖNI SÁNDOR.

Hirdetések.

Eladó méh.

Egy 12 kaptár és 8 szabad kasban lévő családokból álló méhes jutányos áron eladó.

Értesítést ad e lap kiadóhivatala.

2-2

Veterin-diätikus szer lovak és szarvas-marhák, juhok számára 45 év óta használatban a legtöbb istállóban, étvágytalanság, rossz emésztés eseteinél, a tejszaporítást és javítását, valamint a tehén tejleadó képességét előmozdítja. Ára egy egész doboznak 70 kr., egy fél doboz 35 kr. Valódi minőségben csakis a fenti védjeggyel kapható minden gyógyszerárban és drogistáknál.

Főraktár:

Kwizda János Ferencznél,
cs és kir. osztr. magy., román királyi és bolgár fejedelmi udv. szállító. Kerületi gyógyszerész Korneuburgban, Bécs mellett.

Másolat. 4301—1898. tkvi sz. Árverési kérvénye a Silvánia takarékpénztárnak Sándor Juliánna és társa végrehajtást szenvedettek ellen.

I. Árverési hirdetmény.

Silvánia takarékpénztár végrehajtónak Sándor Julián és Szoponar Mihály végrehajtást szenvedettek elleni végrehajtási ügyében 60 frt 30 kr. tőke, ennek 1897. évi ápril hó 14-ik napjától járó 6% kamatai, 1/2% váltódíj, 29 frt 20 kr. perbeli és végrehajtási, valamint jelenlegi 8 frt 65 kr. és a még felmerülő költségek kielégítése végett a sz.-csehi kir. bíróság területén levő alsó-szivágyi 109. sz. jtkvben A. I. 119., 1239., 1245. és 1798/a. hrsz. alatt irt ingatlanokból a Sándor Julián 1/4 ed rész illetőségére a C. 2. rsz. a. szolg. jog érintetlen hagyása mellett 95 frtban, — az ugyanezen jtkvben A. III. 371., 1263., 1311., 1312., 1259., 372/a. és 1279/b. hrsz. alatt irt ingatlanokból a Sándor Julián 1/4 ed rész járandóságára 58 frt 50 krban és a 457. sz. jtkvben A. I. 809/a., 829/a., 871/a., 971/a., 1433/a., 1029/a. és 18/a. hrsz. a. irt s Szoponar Mihály nevében álló ingatlanok 484 frtban ezennel meghatározott kikiáltási árban elárvereztetnek. Az árverés megtartására határidőül 1899. január hó 12-ik napjának délelőtti 9 órája Alsó-Szivágy községhezához tűzetik ki.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság. Sz.-Cseh, 1898. évi szeptember hó 24-én.

NAGY VILMOS,
kir. aljbíró.

Az 1895. évi caira s az 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon díszoklevéllel s aranyéremmel kitüntetve. Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodákban kitűnő sikerrel használt külszer:

REUMA-SZESZ

biztos s kiváló gyors hatása a test bármilyen sz. csúszos bántalmait, u. m. köszvény, cauz, reuma, ischiás, asthma, stb. ellen.

Hatása némely esetben meglepő, amennyiben gyakrabban idűlebb eseteknél is már egyszeri bedörzsölésnél a fájdalmat teljesen megszüntette.

Fog- és fejfájást 5 perc alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással 1 korona, erősebb üveg 2 korona 40 fillér.

Főraktárak Budapesten: Török József ur gyógyszerárán, Király-utca 12. és dr. Egger A. ur gyógyszerárán, Váci-körút 17. szám. — Ügyszintén a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszerárán, valamint a készítő

WIDDER GYULA

gyógyszerésznél

S.-A.-Ujhely 97. szám. 9—10

Videki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

Ügyszintén: Unger Gusztávnál Zilahon és Dulka Eleknel Tasnádon.

9478—898. köz. sz.

Pályázati hirdetmény.

Kraszna nagyközségben megüresedett segédjegyzői állásra ezennel pályázatot hirdetek.

Ezen állás egybe van kötve a következő javadalmazással:

- 1) Segédjegyzői törzsfizetés 200 frt.
- 2) Közgyámi fizetés 120 frt.
- 3) Közadók felhajtásáért járó díj 120 frt.
- 4) Régia háznál való jövedelem 56 frt.
- 5) Az adóügyben és hagyatéki ügyben teljesített magán munkálatkért a vármegyei szabályrendeletben megállapított munkadíj, valamint törvényhatósági utadó behajtási illetmények.

Felhívom ennél fogva mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 6. §-ának értelmében felszerelt és életkorukat igazoló okmányokkal ellátott pályázati

kérésüket hozzám 1899. év február hó 25-ig annyival is inkább nyújtásuk be, mert a későbbben érkező kérések tekintetbe vétetni nem fognak.

A választás napjáról későbbben fogok intézkedni.

Krasznan, 1898. december 19.

Nagy Domokos,
főszolgabíró.

3—3

8730—898. tkvi szám.

Árverési hirdetmény.

Az „Első Magyar Biztosító társaság” végrehajtónak Zoltán Vincze ilosvai lakos elleni végrehajtási ügyében a bírói árverés.

a) 75 frt tőke, annak 1896. évi december 31-től járó 6% kamata, 20 frt 30 kr. per., 6 frt 60 kr. végrehajtáskérsi költség,
b) 150 frt tőke, ennek 1896. évi december 31-től járó 6% kamatai, 24 frt 62 kr. per., 10 frt végrehajtáskérsi költség,

c) 51 frt tőke, annak 1896. évi december 31-től járó 6% kamatai, 26 frt 62 kr. perbeli és 6 frt 60 kr. végrehajtáskérsi költség, végre

d) 150 frt tőke, ennek 1896. évi december 31-től járó 6% kamatai, 24 frt 32 kr. perbeli, 10 frt végrehajtáskérsi költségekből álló négy rendbeli követelés, valamint 12 frt 25 kr. árverés kérsi s a további költségek erejéig ezennel elrendeltek, határnapul 1899. évi február hó 25-ik napja d. e. 9 órai megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Ilosva községhezához kitézetik, az árverési feltételek pedig a következőkben állapítottak meg.

1. A mikor is elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alul is.

Végrehajtást szenvedő Zoltán Vinczenek az ilosvai 526. sz. jtkvben A. + 1—5. rsz. alatt foglalt ingatlanai és pedig:

a) a + 1. rsz. alatti 104. hrsz. házasbelsőség és tartozékai 1084 frt kikiáltási árban;

b) a + 2. rsz. alatti 371/b. hrsz. tag és tartozékai 61 frt kikiáltási árban;

c) a + 3. rsz. alatti 401/b. hrsz. szőlő és tartozékai 134 frt kikiáltási árban;

d) a + 4. rsz. alatti 402/a.1. hrsz. szőlő és tartozékai 20 frt kikiáltási árban;

e) a + 5. rsz. alatti 488/a. hrsz. erdő és tartozékai 19 frt kikiáltási árban.

2. Árverelni szándékozók kivétel nélkül tartoznak a kikiáltási ár tizszázötletét, készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzül előre letenni, avagy annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

II. Árverési feltételek:

I. Legtöbbet ígérő köteles a vételár egyharmadát a leütéstől számítandó 15 nap alatt, másik egyharmadát 30 nap alatt, harmadik egyharmadát, melybe a bánatpénz is beszámítandó 60 nap alatt, mindenkor 5% kamattal a sz.-somlyói kir. adó mint letét-hivatalnál a 39,425—881. I. M. sz. letétkezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

II. Tartozik vevő az árveréstől kezdve a birtokkal járó minden közterhet viselni s a vételtárgya után kiszabandó kincstári illetéket fizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság tkvi hivatalában és Ilosva községhezánál a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kir. bíróság mint tkvi hatóság. Sz. Somlyó, 1898. évi december hó 12-én.

DONOVÁK SÁNDOR,
kir. aljbíró.

Amerikai zsebórák.

Jótállással, hogy a nickel színét nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb, mint a legdrágábbaké.

Ára darabonként 3 forint.

Jótállás mellett, míg a készlet tart, hozzá ezüstös óraláncz 60 krajczár.

Önberetváló készülék.

Fox, valódi solingeni gyártmány, sok kiállításán kitüntetve, gyakorlás nem kell. Megvágás kizárva. Tiszta és fényelmes munka. Bőrbetegségtől megment. Tartós és pénzmegtakarító.

Darabja 3 forint.

A penge *** csillagos aczélból és a többi részei alpacából vannak.

Egy külön penge hozzá 1 forint.

Megrendelhető:

POLLÁK SÁNDOR
főbizományosnál

BUDAPEST, V. ker. Kalmán-utca 17.
Gyűjtőknek 5 db. után egy ingyen küldetik.

14—26

GÉPGYÁR ELADÁS.

Gőzhajtásra és modern segítő szerszám gépekkel berendezett s városunk legélénkebb utcájában, a vasúthoz alig fél kilométer távolságra, szép, nagy telken fekvő

rézmű-, gép- és ekegyáramat,

ellátva

ércz- és vasöntődével,

korom előhaladottsága miatt, jutányos árért és kedvező fizetési feltételek mellett eladóvá teszem, esetleg ahoz szakavatott társat keresek.

Raktáramban vannak a következő használt, de teljesen jó karban lévő gépek, u. m.: egy 6, egy 5, és egy 4 lóerejű gőzcséplő garnitúra, körfűrészszel, fecskendővel és hévérel ellátva, — egy egyetemes lóherfejtő cséplő „Monitor” amerikai gép, amely fejt és gubóz egyszerre, — továbbá több ezer számra menő új lovas és kézi cséplők, rosták, paraszt- és mélyítő ekék és különböző gazdasági eszközök, szivattyúk, tüzi fecskendők és többféle technikai berendezések, ezeket is meglepő olesó árban és kedvező fizetési feltételek mellett adom.

Addig is a nagyérdemű gazdaközönség szíves pártfogását kéri

kiváló tisztelettel;

POSNER ÁBRAHÁM,

2—3

okl. gépész, gépgyáros.

Előfizetési felhívás

„KÉPES CSALÁDI LAPOK”

szépirodalmi és ismeretterjesztő képes hetilapra.

A „Képes Családi Lapok” olyan szellemben és irányban van szerkesztve, hogy ifjú és öreg külön együtvéve élvezettel olvashatja.

A „Képes Családi Lapok” minden évben négy beköthető regényt ad ingyenes mellékletül előfizetőinek.

A „Képes Családi Lapok” borítéka szellemes és szórakoztató csevegések, illetve kérdések és feleletek tárháza és így az előfizetők díjtalanul közölhetik gondolataikat az „Előfizetők postájá”-ban.

A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára a „Hölgyek Lapja” című divatlappal és külön beköthető „Regénymelléklet”-tel együtt:

Egész évre 6 frt — kr.

Félévre 3 frt — kr.

Negyedévre 1 frt 50 kr.

A „Képes Családi Lapok” annak, a ki az előfizetési összeget és azonkívül még 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjat egyszerre beküldi, elismerésül még külön négy legújabb regényt küld ingyen és bérmentve.

A „Képes Családi Lapok” mutatószámokat ingyen és bérmentve küld mindenkinek, a kik eziránt — levelezésrűbben levelezőlapon — hozzáfordulnak.

A „Képes Családi Lapok” kiadóhivatala,
Budapest, V., Vadász-utca 14 (Saját házában.)

5—5

Eladó tölgyfa.

Az építés alatt álló Szilágy-Somlyó—margittai vasútvonal közelében a Márkaszeki Rézerdőn harmincz hold erdőm, részben épület- és vasúti talpfának alkalmas

TÖLGYFA ÁLLOMÁNYA

ELADÓ.

Bölöni Sándor

ügyvéd

Szilágy-Somlyón.